

Република Србија
ВРХОВНИ КАСАЦИОНИ СУД
Рев 4724/2019
16.07.2020. године
Београд

Врховни касациони суд, у већу састављеном од судија: Слађане Накић Момировић, председника већа, Добриле Страјина, Катарине Манојловић Андрић, Бранке Дражић и Данијеле Николић, чланова већа, у парници тужилаца АА из ... и ББ из ..., чији је заједнички пуномоћник Милина Марковић, адвокат из ..., против туженог ЈП „Путеви Србије“ из Београда, ради накнаде за фактичко заузето земљиште, одлучујући о ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 325/18 од 06.12.2018. године, у седници одржаној 16.07.2020. године, донео је

Р Е Ш Е Њ Е

НЕ ДОЗВОЉАВА СЕ одлучивање о посебној ревизији туженог изјављеној против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 325/18 од 06.12.2018. године.

ОДБАЦУЈЕ СЕ, као недозвољена, ревизија туженог изјављена против пресуде Вишег суда у Ваљеву Гж 325/18 од 06.12.2018. године.

О б р а з л о ж е њ е

Пресудом Основног суда у Убу П 118/17 од 19.03.2018. године, ставом првим изреке, усвојен је тужбени захтев па је обавезан тужени да тужиоцима, на име фактички заузетих и у изреци означених сувласничких удела тужилаца на кп.бр. ..., површине 0.16.11 ха, уписане у лист непокретности бр. ... КО ..., исплати новчану накнаду у висини тржишне вредности тих сувласничких удела, и то тужиоцу ББ износ од 45.461,00 динара и тужиоцу АА износ од 82.309,00 динара, са затезном каматом на сваки појединачни износ од 19.03.2018. године, па до коначне исплате. Ставом другим изреке, обавезан је тужени да тужиоцима солидарно на име трошкова парничног поступка исплати 100.810,00 динара.

Пресудом Вишег суда у Ваљеву Гж 325/18 од 06.12.2018. године, одбијена је жалба туженог и потврђена првостепена пресуда.

Против правноснажне пресуде донете у другом степену, тужени је изјавио ревизију због погрешне примене материјалног права, с тим што је предложио да се о ревизији одлучи као о изузетно дозвољеној, применом члана 404. ЗПП.

Према члану 404. став 1. Закона о парничном поступку, посебна ревизија се може изјавити због погрешне примене материјалног права и против другостепене пресуде која се не би могла побијати ревизијом, ако је по оцени Врховног касационог суда, потребно размотрити правна питања од општег интереса или у интересу

равноправности грађана, ради уједначавања судске праксе, као и када је потребно ново тумачење права. У ставу 2. истог члана, прописано је да испуњеност услова за изузетну дозвољеност ревизије Врховни касациони суд цени у већу од пет судија.

Предмет тужбеног захтева о коме је одлучено побијаном одлуком је накнада за фактички изузето земљиште. Приликом одлучивања о пасивној легитимацији туженог, побијаном одлуком је усвојен тужбени захтев, па је и тужени обавезан да тужиоцу плати накнаду, уз примену материјалног права које не одступа од примене права израженог у одлукама Врховног касационог суда, заснованих на чињеничном стању као у овој правној ствари. Тужени уз ревизију је доставио правноснажне одлуке другостепених судова којима је другачије одлучено о истом правном питању, али како одлука у споровима са оваквим тужбеним захтевом зависи од утврђеног чињеничног стања, то се не може говорити о различитом поступању судова у истој правној ствари. Имајући ово и виду, произилази да у конкретном случају не постоји потреба за разматрањем правних питања од општег интереса или у интересу равноправности грађана, као ни потреба уједначавања судске праксе или новог тумачења права, па нису испуњени услови из члана 404. став 1. ЗПП, на основу чега је и одлучено је као у првом ставу изреке.

Испитујући дозвољеност ревизије у смислу члана 410. став 2. тачка 5. ЗПП, Врховни касациони суд је нашао да ревизија није дозвољена.

Одредбом члана 403. став 3. Закона о парничном поступку, прописано је да ревизија није дозвољена у имовинскоправним споровима ако вредност предмета спора побијеног дела не прелази динарску противвредност 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе.

Тужба ради заузећа и накнаде поднета је 13.03.2017. године, а вредност предмета спора је 140.000,00 динара.

Како вредност предмета спора очигледно не прелази динарску противвредност од 40.000 евра по средњем курсу Народне банке Србије на дан подношења тужбе, ревизија није дозвољена.

На основу члана 413. Закона о парничном поступку, одлучено је као у другом ставу изреке.

**Председник већа – судија
Слађана Накић Момировић,с.р.**

За тачност отправка
Управитељ писарнице
Марина Антонић